

PROGRAMA DE L'ASSIGNATURA "DERMATOLOGIA"

Professors/es, horari tutories, despatx, telèfon i correu electrònic :

Lluís Ferrer Caubet (responsable): DL/DM 11:30a13:30, VO-025, 5811421; lferrer@cc.uab.es

Dolors Fondevila: DL/ DM de 11:30a13:30, VO-027, 5811433; IVPP23@cc.uab.es

Eduard Saló: DM / DV de 15:00a17:00, HCV-UAB 5811421; lferrer@cc.uab.es

OBJECTIUS

L'objectiu específic d'aquesta assignatura és que l'alumne sigui capaç de diagnosticar i tractar correctament qualsevol malaltia cutània dels animals de companyia. Es posa més èmfasi en el desenvolupament de protocols diagnòstics i en l'abordatge dels casos i molt menys que en subministrament de coneixements o informació sobre les diferents malalties (es remet els alumnes a textos o articles).

Objectius secundaris o menys específics són acostumar l'alumne a prendre decisions diagnòstiques i terapèutiques correctes i ètiques, a tractar adequadament pacients i propietaris i a discutir casos clínics amb companys, professors i altres col·legues.

Finalment l'assignatura pretén introduir l'alumne a l'autoaprenentatge, de forma que pugui realitzar sempre la seva formació continuada. A fi de comptes, quasi tot el que ensenyem en aquest curs 1997/98 dintre d'uns pocs anys estarà obsolet o es demostrarà incorrecte.

Els professors inviten els alumnes fer consultes sobre els casos, tant personalment com fent servir el correu electrònic.

Metodologia docent

Fonamentalment el curs utilitza l'anomenat "mètode del cas"; això vol dir que els principis generals/bàsics s'obtenen a partir de l'estudi de casos reals concrets. No hi ha "classes teòriques" clàssiques, enteses com a lliçons magistrals. El curs consta de 7 problemes diagnòstics, cadascun d'ells il·lustrat per un o dos casos clínics que els alumnes han d'estudiar i comentar. Aquest són, a judici dels professors els problemes dermatològics més freqüents en la clínica de petits animals.

A més de les classes teòriques els alumnes han de presentar 1/3 de mòdul d'especialitats fet a l'HCV i realitzar un bloc de pràctiques d'histopatologia. Per fer la setmana de pràctiques d'histopatologia els alumnes s'hauran d'apuntar a les llistes que trobaran a la Unitat d'Histologia i Anatomia Patològica.

PROGRAMA DE CLASSES TEÒRIQUES

7/10 i 8/10. Introducció al curs. El diagnòstic en dermatologia: dades del pacient, la història clínica, l'examen físic i els exàmens complementaris.

14/10 i 15/10. Alopecia focal-multifocal en el gos. Protocol de diagnòstic. Tractament de les principals malalties.

21/10 i 22/10. Prurigen en el gos (I). Diagnòstic i tractament de malalties que cursen amb prurigen.

28/10 i 29/10. Prurigen en el gos (II). Diagnòstic i tractament de malalties que cursen amb prurigen en el gos. Protocol general de diagnòstic.

4/11 i 5/11. Prurigen en el gat. Protocol de diagnòstic i tractament.

11/11 i 12/11. Lesions ulceratives, costroses i despigmentades en la pell i en les membranes mucoses del gos (I).

18/11 i 19/11. Lesions ulceratives, costroses i despigmentades en la pell i en les membranes mucoses del gos (II).

25/11 i 26/11. Alopecia simètrica no prurítica en el gos. Protocol de diagnòstic i tractament.

2/12 i 3/12. Otitis externa. Protocol de diagnòstic i tractament.

9/12 i 10/12. Nòduls i tumors cutanis. Protocol de diagnòstic i tractament.

EXAMEN

Per aprovar l'assignatura és imprescindible (eliminatori) realitzar les pràctiques d'histopatologia i de l'HCV. Les alumnes i els alumnes que, a més lliurin correctament discutits els 9 casos clínics tenen l'assignatura aprovada. Els/les alumnes que:

- 1) No hagin lliurat tots els casos
- 2) Hagin lliurat un o més casos amb incorreccions greus
- 3) Vulguin obtenir una qualificació superior a "aprovat"

hauran de fer un examen escrit que consistirà en resoldre uns casos clínics amb l'ajut de material bibliogràfic.

BIBLIOGRAFIA

Scott DW, Miller WH & Griffin CE. Müller & Kirk's Small Animal Dermatology (5th Ed.). W. B. Saunders, Philadelphia, 1995

Bonagura JD. Kirk's Current Veterinary Therapy XII. W.B. Saunders, Philadelphia, 1995

(també són molt útils les edicions de 1992 {vol XI} i 1989 {vol X})

Griffin CE, Kwochka KW, McDonald JM. Current Veterinary Dermatology. The science and art of therapy. Mosby Year Book, St Louis, 1993

Ferrer L, Fondati A. 20 casos clinicopatológicos de dermatología de pequeños animales. Pulso Ediciones SA, Barcelona, 1997 (programa para Pcs, soporte windows)

Dermatologia Curs 1997/98. Cas clínic nº 1

Dades del pacient:

Shar pei, femella, 1.5 anys d'edat

Història clínica:

Des de fa 3 mesos el gos presenta pèrdues de pèl focals, progressives, distribuïdes per tot el cos, amb prurigen moderat. Un altre veterinari va fer un raspat cutani en

una àrea alopecica amb resultat negatiu. Després va realitzar un cultiu de fongs en medi DTM i va observar el creixement d'una colònia d'*Aspergillus* spp. en 4 dies. En conseqüència va decidir tractar el gos durant un mes amb griseofulvina (30 mg/Kg PO dia). Les lesions no van canviar.

Ara el pacient ve a la teva consulta.

Examen físic general: normal.

Examen físic de la pell i del pèl: àrees alopeciques de 1-1.5 cm. de diàmetre, amb moderada descamació perilesional i eritema parcial, amb/sense hiperpigmentació central en algunes lesions.

Les lesions es localitzen principalment al tronc (dors i costat) i al coll (dorsal); el cap i les extremitats no resulten molt afectades. Es realitzen un raspat cutani i un cultiu de fongs que donen resultat negatiu.

1. Quines tres malalties poden donar aquest quadre clínic (alopècies multifocals) en el gos?
2. Es pot descartar una dermatofitosi donat el resultat negatiu del cultiu de fongs?
3. Es pot descartar una parasitosi donat el resultat negatiu dels raspats?
4. Quines proves diagnòstiques faries a continuació?

Dermatologia Curs 1997/98. Cas clínic nº 2

Dades del pacient:

Collie, mascle, 1 any d'edat

Història clínica:

Des de fa 3 mesos el gos presenta prurit intens generalitzat. S'han realitzat en un altre clínica varis raspats cutanis amb resultat negatiu. El pacient s'ha tractat amb antibiòtics (lincomicina) i corticoids. S'aprecia una resposta parcial als corticoids a una dosi de 1 mg/Kg/dia. El veterinari remet el cas amb un diagnòstic presumtiu de dermatitis atòpica que no respon als corticoids.

Examen físic general: normal.

Examen físic de la pell i del pel: eritemes, escoriacions, ulceracions i costres en el cap (orelles, regió periocular), en les extremitats i en la cua. Indicis de fort prurit/autoagressió.

1. Quins són els diagnòstics diferencials?
2. Què faries a continuació?